

PRINTRE FRUNZELE CARE CAD

PETRY INGRID-CARLA
CLASA a V-a B

Era o zi însorită și placută de primăvară, iar muncitorii lucrau cu spor. Unul dintre ei, de la demolări, pe nume Ramp statea de vorba cu colegii săi. La un moment dat, cineva spuse că undeva, nu prea departe, se afla o pădure în care era vesnic toamna și, cel mai ciudat, pădurea apărea și dispărea. Era de fapt o pădure fantomă. Interesanta poveste, dar muncitorul nostru demolator nu prea credea în așa ceva și nici nu se teme de păduri fantome. Asta la început, fiindcă orele treceau și lui Ramp al nostru începea să i se facă frică.

A doua zi, Ramp și colegii lui demolară o multime de case și pe la asfintit, obosiți, plecarea spre casă. Ramp rămase ultimul și se pregătea să plece, când, deodată constată uimit că în jurul său apărură o pădure din care frunze aurii, ruginii și roșii cădeau rotindu-se într-un dans amestecat formând un covor multicolor și lucios. Frunzele cădeau neconținut și cu o repeziune stranie din copacii plini de frunze care parcă reapăreau după ce cădeau. Această constatare îl împietri de spaimă pe Ramp care credea că are vedenii din pricina fricii, dar după câteva minute pricepu că nu e nici o vedenie, pădurea era cât se poate de reală iar frunzele se îngrămădeau în jurul lui cu repeziune. I se făcuse o frică de nedescris când își dadu seama că se afla în pădurea fantomă de care auzise cu o zi înainte. Nu știa ce să facă și, fără să se mai gândească o lua la fugă îngrozit. Cum alerga el așa, se lovi de un copac imens și căzu. Era doar un copac, nu avea de ce să se teamă, în definitiv nu era nimic în acea pădure care să fie primejdios. Erau doar copaci, frunze, luminisuri și poate câteva animale. Ramp se ridică și începu să meargă sperând să găsească drumul spre casă. Totuși nu înțelegea de unde aparuse pădurea asta cu frunze căzătoare. Era totuși primăvară. De ce cădeau frunzele aici? Era clar pădurea fantomă. Nici măcar nu știa încotro să meargă. Se gândi că e mai bine să stea și să aștepte până pădurea fantomă va dispărea. Atunci totul va reveni la normal și va găsi drumul spre casă. Aștepta și tot aștepta când, deodată, zări ceva ciudat cu coada ochiului. Era atât de speriat încât i se făcuse frică să întoarcă capul pentru a vedea mai bine despre ce era vorba. Poate era ceva foarte primejdios, așa că hotărî să întoarcă capul și să privească mai bine. Întoarse capul și văzu ceva care semăna cu labele unei vulpi, lup, câine, ceva de genul asta. I se părură ciudat să vadă brusc așa ceva, mai ales că acea creatură nu scotea nici un sunet. Și culoarea era stranie. Degetele erau mov și erau aproape transparente!!! Ridică capul în sus și văzu că animalul era gigantic și într-adevăr era un soi de vulpe cu aripi și cu niște ochi mari aurii ca frunzele toamnei. Creatura era într-adevăr transparentă și avea și niște urechi mari pufoase care-i fluturau în vânt. Când văzu asta, Ramp o lua la fugă, mai disperat și mai

inspaimantat ca prima data. Animalul alerga spre el, nestiind cum sa-l opreasca si, deodata ii spuse :

- Stai ! Eu nu-ti fac nimic ! Vreau sa-ti spun ceva ! (bineinteles era un animal magic).

Insa Ramp nu o asculta si alerga in continuare, zicandu-i :

- Nu te ascult ! Sigur ma pacalesti !

Animalul isi dadu seama ca nu-l poate convinge sa se opreasca, si ii veni o idee mai buna : sari sus de tot spre cer si capata culoarea galbena a soarelui care-i strapungea corpul gigantic si ateriza chiar in fata lui Ramp. El se opri ingrozit, iar creatura gigantica ofta si ii spuse :

- Nu fugi de mine ca nu-ti fac nimic ! de ce ti-e asa de frica ?

Ramp, mut de spaima se gandea cum sa faca sa scape.

- Stiu, animalele nu vorbesc, dar eu sunt diferita. Sunt si transparenta, nu seman deloc cu celelalte animale. Zise creatura necajita.

- Sigur nu-mi faci nimic? Zise Ramp uitandu-se la ea cu capul aplecat intr-o parte.

- Nu-ti fac nici un rau. Cum te numesc?

Ramp inghiti greu si ingimaa:

- R-R-R-R-R-a-a-a-a-am-p-p-p-p...

- Ramp?

Muncitorul tacu, albindu-se la fata pentru ca inca nu avea incredere in creatura, dar, pana la urma prinse curaj si spuse:

-Dar ce te intereseaza cum ma numesc?!Nu vezi ca sunt un biet muncitor la demolari?

- Tocmai despre meseria ta voim eu sa vorbim.

- Despre meseria mea? Mai bine-mi spui ce e cu padurea asta ciudata?

- De ce ma intrerupi? Ascuta! spuse fiinta gigantica cam infuriata.In locul acesta se afla o padure superba, un loc cu plante si vietati minunate pe care, nu demult, tu si ceilalti muncitori ati distrus-o pentru a construi cladiri de beton.Padurea a fost nimicita intr-o toamna.Stiu ca ti se va parea ciudat, dar de atunci padurea a devenit fantoma, da, o padure fantoma in care e vesnic toamna. Tot de atunci nu mai exista Toamna aceea frumoasa si calduta plina de culori incantatoare si cantec vesel de pasarele...acum Toamna a devenit un anotimp urat, fara culoare, cu frig si ploii multe.

- Ah! Cred ca ai dreptate! Si parca imi aduc acum aminte ca acum cativa ani am venit impreuna cu ceilalti muncitori sa daramam o padure foarte frumoasa si stranie!

- Nu e stranie, e Magica! zise animalul foarte nervos.

- Magica?! o padure magica si eu am daramat-o?! Te rog sa ma ierti, eu nu am vrut sa fac asta! Seful m-a pus! A dauga Ramp cu sinceritate.

Animalul gigantic se mai linisti auzind acestea si spuse:

- Stiu ca seful te-a pus, dar sa stii ca padurea este mai importanta decat banii. Renunta la meseria asta si la seful tau. Stiu ca tu nu esti rau la suflet si am incredere in tine.Indreapta-ti greselile!

- Trebuie neaparat sa renunt la munca asta? Si banii? Spuse Ramp simtind ca lesina.

- Nu te ingrijora, dupa ce iti vei indrepta greseala, eu iti voi indeplini toate dorintele. Trebuie sa renunti la munca ta urata si sa plantezi in locul acesta o suta de

copaci. Dupa ce vei face asta, padurea magica va reaparea in toata splendoarea ei si Toamna va fi din nou ca altadata... Ce mai stepti ?!

Cand auzi acestea, Ramp pleca numaidecat sa caute copaci pentru a-i planta cat mai repede. Se bucura ca va reveni Toamna dar era fericit ca dorintele sale vor fi indeplinite.

Gasi repede copaci, si se apuca imediat de plantat. Spre sfarsitul zilei, termina de plantat cei o suta de copaci si apoi alerga la seful lui sa-i spuna ca-si da demisia. Cand ajunsese acolo, ii spuse sefului:

- Buna ziua domnule, stiti ceva?

- Ce? Spuse seful fara nici o grija.

- Imi dau demisia de aici.Voi nu stiti ce faceti, dar distrugeti paduri fara nici un rost. Din pricina dumnevoastra o padure superba a fost distrusa si odata cu ea ati uratit Toamna. Eu nu vreau sa mai lucrez aici. In plus, sunteti un om foarte rau! Trebuie sa va opriti sa mai distrugeti natura!

- Cum?!!! Tu vorbești serios?

- Da, zise Ramp hotarat.

- Nu ai decat sa pleci, vei ramane fara bani, dar eu nu am de gand sa renunt la ceea ce fac. Voi darama tot ce-mi sta in cale, asa cum am facut si pana acum, si nu ma va opri un neghiob ca tine!!!

- Ba ai sa te opresti, nu stiu cum, dar sigur vei inceta sa mai distrugi paduri! Vei vedea!!! Zise Ramp si pleca linistit.

Cand vazuse asta, seful se enerva atat de tare incat incepu sa alerge spre Ramp pentru a se razbuna. Ramp speriat, o lua din nou la fuga, seful lui era o bruta musculoasa si se temea foarte tare de el. Nu mai avea nici o speranta bietul nostru erou cand, deodata, in departare, o zari pe vulpea aceea bizara zburand spre el cu aripile ei imense.

Creatura ciudata din padurea fantoma se apropie de Ramp si acesta o intreba, gafaind de efort:

- Ai venit sa ma salvezi?

- Bineinteles, te voi salva pe tine si voi salva si padurile. Dupa ce spuse acestea, ciudatul animal gigantic ateriza chiar in fata sefului care mai avea putin si-l prindea pe Ramp. Cand vazuse vulpea gigantica cu aripi seful demolator se opri ingrozit, iar ochii lui bulbucati mai aveau putin si ii ieseau din orbite. Creatura magica isi puse laba ei gigantica pe piciorul sefului cel rau. Acesta tipa de durere si spaima.Vulpea magica ii zise:

- Nu-i asa ca ti-e frica de mine?!

- Daaaaaaaaaaaaa! Spuse transpirat de frica seful.

- Foarte bine! Afla ca eu sunt protectorul padurilor si am venit sa te opresc sa le mai distrugi. De aici inainte daca te vei mai atinge de vreun copac vei avea de a face cu mine!!! Ai inteles?!!!

- Sssssssssiiiiiiigurrrrr ca am inteles bangui demolatorul.

- Acum iti dau drumul, zise creatura magica, dar daca nu te vei potoli cu distrugerea naturii, data viitoare nu vei mai scapa cu viata! Striga creatura cu o voce tunatoare si cu ochii sclipind infricosetor.

Demolatorul pleca cat putu de repede, nu putea alerga fiindca laba gigantica a animalului magic il facu sa schioapate de durere...

Cand il vazuse plecand infricosat, creatura magica isi stranse multumita aripile si il privi pe Ramp. Acesta se uita uimit la o padure imensa si superba ivita ca prin minune

in fata ochilor lui. Era padurea fantoma care reaparui, de data aceasta pentru totdeauna, dupa ce el plantase cei o suta de copaci.

- Vezi? totul a revenit la normal. Odata cu padurea si Toamna va redeveni anotimpul minunat de odinioara, zise multumirta vulpea magica. Ramai cu bine Ramp, si fii sigur ca iti voi indeplini toate dorintele de acum inainte.

- Multumesc! Spuse Ramp fericit si , dupa ce isi lua ramas bun de la creatra magica, porni grabit spre casa, nerabdator sa povesteasca tuturor intamplarile neobisnuite ale caror erou fusese fara sa isi dea prea bine seama.